

മനന ശക്തിയാണ് മായാജീത്താകുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം

ഇന്ന് ബാപ്ദാദ കുട്ടികളുടെ അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ വിധി കണ്ടുകൊണ്ട് കുട്ടികളുടെ ഉണർവും ഉത്സാഹവും, മിലനത്തിലുള്ള താത്പര്യവും, സ്നേഹത്തിന്റെ സങ്കല്പവും സദാ സഹയോഗി ആകുന്ന കാര്യത്തിൽ താത്പര്യവും, മറ്റൊരാൾ സംഗങ്ങളും വിട്ട് ഒരേ ഒരു സംഗത്തിൽ ചേർന്നിരിക്കുവാനുള്ള പരിശ്രമവും കണ്ട് ബാപ്ദാദ ഹർഷിതനാവുകയും ഒപ്പം തന്നെ സ്നേഹം കാരണം ദയവും തോന്നുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു -ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ യഥാശക്തി ലക്ഷ്യത്തെ പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി തീവ്രഗതിയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയാണ്. എല്ലാവരുടെയും ഇച്ഛ ഒന്നു തന്നെയായിരുന്നു ഫാസ്റ്റ് പോയി ഫസ്റ്റ് വരണം. രാവും പകലും ഇതേ ജ്വരത്തിൽ നടക്കുകയാണ് -എന്നാൽ ലക്ഷ്യം ഒന്നാണ്, ഇഷ്ടവും ഒരാളോടു തന്നെയാണ്. കൂടെയുള്ളതും ഒരാളു തന്നെ എന്നിട്ടും ചിലർ മഹാരഥികളാകുമ്പോൾ ചിലർ പരിശ്രമം അനുഭവം ചെയ്യുന്നു, ചിലർ സഹയോഗികളാണ്, ചിലർ പുരുഷാർത്ഥി യോഗികളാണ്, ചിലർ സർവ്വ പ്രാപ്തി സ്വരൂപമാണ്, ചിലർ സർവ്വ പ്രാപ്തികൾക്കായി പരിശ്രമത്തിലാണ്. ചിലർ മായാജീത്താണ് ചിലർ മായയുടെ വിഘ്നങ്ങളുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. ചിലരുടെ മനസ്സിന്റെ ശബ്ദമാണ് നേടാനുള്ളതെല്ലാം നേടി കഴിഞ്ഞു, ചിലരുടെ ശബ്ദമിങ്ങനെയാണ് ഇപ്പോൾ നേടി കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ചിലർ സദാ കൂടെയുണ്ടെന്ന് അനുഭവം ചെയ്യുന്നു, ചിലർ സദാ കൂടെ നിർത്തുവാൻ പ്രയത്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം കണ്ട് ബാബക്ക് പരിശ്രമിക്കുന്നവരോട് ദയവു തോന്നുന്നു. ഒരാളുടെ കുട്ടികൾ രണ്ടു പ്രകാരത്തിലോ? എന്തുകൊണ്ട്? ഈ പരിശ്രമം എത്ര കാലത്തേക്ക്? ഈ അലൗകിക ജന്മം, വരദാതാവിന്റെ ലഭിച്ച ജന്മം, വരദാനങ്ങളുടെ ജന്മം, ഇപ്രകാരം വരദാനി ജന്മം പ്രാപ്തമായിട്ടും അത് ആഘോഷിക്കുന്നതിനു പകരം കഷ്ടപ്പാടിന്റെ തന്നെയാണ് കടന്നു പോകുന്നതെങ്കിൽ പിന്നെ വരദാനി ജന്മം എപ്പോൾ ലഭിക്കും! ഈ വരദാനി ജന്മത്തിന്റെ ഓരോ സെക്കന്റും സർവ്വപ്രാപ്തികളുടെ അനുഭവം ചെയ്യേണ്ട അതിമനോഹരമായ നിമിഷങ്ങളാണ്. ഇങ്ങനെയൊരു സമയത്തെ നേടിയെടുക്കുന്നതിനു പകരം പരിശ്രമത്തിൽ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതു നല്ലതായി തോന്നുന്നുണ്ടോ? ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല പക്ഷേ അങ്ങനെ ചെയ്തു പോകുന്നു -എന്തുകൊണ്ട്? ഇന്ന് ബാപ്ദാദ വിശേഷമായിട്ട് കാരണം നോക്കുകയാണ്. മൂല കാരണം ആഗ്രഹിക്കാതെ തന്നെ പരവശരാകുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. ആർക്കാണ് വശപ്പെടുന്നത്? അതും നല്ലതു പോലെ അറിയാം. അറിഞ്ഞുകൊണ്ടും രക്ഷപ്പെടുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടും അതിൽ കൂടുങ്ങി പോകുന്നു കാരണം മായയും എല്ലാം അറിയുന്നവന്റെ രൂപത്തിലാണ് വരുന്നത്. മായക്കും അറിയാം ഈ ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കളുടെ മൂല്യ ആധാരം ബുദ്ധിയോഗമാണ് -ദിവ്യബുദ്ധിയിലൂടെ മാത്രമേ ബാബയുമായി മിലനം നടത്തുവാൻ സാധിക്കൂ, അതുകൊണ്ട് മായ ആദ്യമാദ്യം ബുദ്ധിയുമായി യുദ്ധം നടത്തുന്നു. അതിനെ ദുർബ്ബലമാക്കുന്നു. ആരിലൂടെ? മായയുടെ വിശേഷ ബാണം വ്യർത്ഥ സങ്കല്പ രൂപത്തിലുള്ളതാണ്. ഈ ബാണം ഉപയോഗിച്ച് ദിവ്യബുദ്ധിയെ ദുർബ്ബലമാക്കുന്നു. ദുർബ്ബലമാകുന്നതു കാരണം പരവശരാകുന്നു. ദുർബ്ബല വ്യക്തിക്ക് ആഗ്രഹിക്കുന്നതു ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കില്ല, അതുകൊണ്ട് ആഗ്രഹിച്ചാലും അത് നടക്കുന്നില്ല. ഈ കാരണത്തിന്റെ നിവാരണമായ സർവ്വശക്തിമാനായ ബാബയിലൂടെ പ്രാപ്തമായ ആ ശക്തി കാര്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നില്ല. ആ വിശേഷ ശക്തിയാണ് മനന ശക്തി. മനന ശക്തിയെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ അറിയില്ല. മനന ശക്തി ദിവ്യബുദ്ധിയുടെ ടോണിക്കാണ്. ടോണിക്ക് കഴിച്ചില്ലെങ്കിൽ ദുർബ്ബലരാകുന്നു. ദുർബ്ബലരാകുന്നതു കാരണം പരവശരാകുന്നു. മനന ശക്തിയുടെ വിസ്താരം വളരെ വലുതാണ്. പക്ഷേ അതിന്റെ വിധി അറിയില്ല. എപ്പോൾ ബ്രാഹ്മണനായി ജന്മമെടുത്തുവോ അപ്പോൾ മുതൽ ഇന്നു വരെ നേരിട്ട് ബാബയിൽ നിന്നും എത്ര ടൈറ്റിലുകൾ കേട്ടു, അതു വർണ്ണിക്കുവാൻ പോയാൽ ഒരു നീണ്ട മാല തന്നെയായി തീരും. ഭക്തി മാർഗ്ഗത്തിലും മാല സ്മരിക്കുന്ന അഭ്യാസികളാണ്, ഭക്തിയിൽ സ്മരണ ശക്തിയും ജ്ഞാനത്തിൽ സ്മൃതിയുടെ ശക്തിയുമാണ്. ഭക്ത ആത്മാക്കൾ അവരുടെ ശക്തി മറക്കുന്നില്ല. അല്പകാല വിധിയിലൂടെ അല്പകാല സിദ്ധി പ്രാപ്തമാക്കുന്നു. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ജ്ഞാനി ആത്മാക്കൾ സ്മൃതിയുടെ ശക്തിയുടെ വിധി എന്തുകൊണ്ടാണ് മറന്നു പോകുന്നത്. അഥവാ ദിവസവും അമൃതവേളയിൽ തന്റെ ടൈറ്റിലുകൾ സ്മൃതിയിൽ കൊണ്ടു വരികയും മനനം ചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ മനന ശക്തിയിലൂടെ ബുദ്ധി സദാ ശക്തിശാലിയായി തീരും. ശക്തിശാലിയായ ബുദ്ധിയോട് മായ ഒരിക്കലും യുദ്ധം ചെയ്തില്ല അതായത് ആ ബുദ്ധി ഒരിക്കലും പരവശമാകില്ല. അപ്പോൾ മൂല കാരണം ബുദ്ധിയുടെ ദുർബ്ബലവും, ദുർബ്ബലതയുടെ നിവാരണം മനനശക്തിയുമാണ്.

ഇന്നത്തെക്കാലത്തെ വിശേഷ ആത്മാക്കൾ അതായത് വിദ്യാസമ്പന്നർ കാര്യത്തിനനുസരിച്ചും സ്ഥലത്തിനനുസരിച്ചും അവരുടെ ഡ്രസ്സ് മാറ്റുന്നു. നിങ്ങളുടെ ജഡ ചിത്രങ്ങളിലും സമയത്തിനനുസരിച്ച് ഡ്രസ്സ്

മാറ്റുന്നു. ഭാവി ദേവത രൂപത്തിലും ഓരോ കാര്യത്തിലും വ്യത്യസ്തമായ ഡ്രസ്സായിരിക്കും. ഭാവിയിലെ ഈ സംസ്കാരം വർത്തമാനത്തിന്റെ ആധാരത്തിലുള്ളതാണ്. ഈ സമയത്തെ ഫാഷനും അഥവാ രീതികളും സത്യയുഗത്തിലുണ്ടാകും, നിങ്ങളുടെ ജഡചിത്രങ്ങളിലും ആ രീതികളുണ്ടാകും. സംഗമയുഗത്തിലെ രീതികളും ആചാരങ്ങളും ഏതാണ്? ഏതുപോലെയാണോ ടൈറ്റിലുകൾ അതു പ്രമാണമുള്ള തന്റെ സ്വരൂപവും ഓർമ്മിക്കൂ. സംഗമയുഗീ ബ്രാഹ്മണനാണ് ഏറ്റവും ഫാഷനബിൾ. സമയത്തിനനുസരിച്ച് സ്വരൂപം, ഈ സ്വരൂപം നിങ്ങളുടെ ഡ്രസ്സാണ്. സ്മൃതി പോലെയായിരിക്കും ചിന്ത, അതുപോലെയായിരിക്കും ദൃഷ്ടിയും സ്ഥിതിയും അതായത് സ്വരൂപവും. ഇന്നത്തെ കാലത്തെ ഫാഷനുണ്ടല്ലോ അലങ്കാരം പോലെ തന്നെ വസ്ത്രം, അതുപോലെ തന്നെയുള്ള തിലകം, കണ്ണുകളുടെ അലങ്കാരവും അങ്ങനെ തന്നെയുള്ളത്. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണരാണ് ഏറ്റവും ഫാഷനബിൾ. അങ്ങനെയുള്ള സ്മൃതിയും ചിന്തയും ദൃഷ്ടിയുമുണ്ടാകൂ. സ്മൃതിയാണ് തിലകം, ദൃഷ്ടി കണ്ണുകളുടെ അലങ്കാരമാണ്, ചിന്ത മേക്കപ്പാണ്. ചിന്തയിലൂടെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന പരിവർത്തനം നേടാം. സദാ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട ആത്മീയ മുർത്തിയാണ് വിശ്വ പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നവർ!

മനന ശക്തി എന്നാലർത്ഥം തന്റെ അനേകം ടൈറ്റിലുകൾ അതായത് സ്വരൂപം സ്മൃതിയിൽ വയ്ക്കൂ. അനേകം ഗുണങ്ങളുടെ അലങ്കാരം സ്മൃതിയിൽ വയ്ക്കൂ. അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള സന്തോഷത്തിന്റെ പോയന്റുകൾ സ്മൃതിയിൽ വയ്ക്കൂ, ആത്മീയ ലഹരിയുടെ പോയന്റുകൾ സ്മൃതിയിൽ വയ്ക്കൂ, രചയിതാവായ ബാബയുടെ പരിചയത്തിന്റെ പോയന്റുകൾ ബുദ്ധിയിൽ വയ്ക്കൂ, രചനയുടെ വിസ്താരത്തിന്റെ പോയന്റുകൾ സ്മൃതിയിൽ വയ്ക്കൂ. ഓർമ്മയിലൂടെയുള്ള അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള അനുഭവങ്ങളുടെയും പ്രാപ്തികളുടെയും പോയന്റ്സ് സ്മൃതിയിൽ വയ്ക്കുമെങ്കിൽ മനന ശക്തിക്കുള്ള മാർഗ്ഗം എത്ര വലുതാണ്! എന്താഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അത് മനനം ചെയ്യൂ, നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടതിനെ ഇഷ്ടപ്പെടു. മനനം ചെയ്ത് മഗ്ന അവസ്ഥ സഹജമായി പ്രാപ്തമായിക്കൊള്ളും. പരവശമാകുന്നതിനു പകരം മായാജീത്തായി മാറി വശീകരണ മന്ത്രം സദാ കൂടെ ഉണ്ടാവുകയും മായ സദാകാലത്തേക്ക് നമസ്കാരം പറയുകയും ചെയ്യും. സംഗമയുഗത്തിലെ നിങ്ങളുടെ ആദ്യ ഭക്തയായി മായ മാറും. മാസ്റ്റർ ഭഗവാനായാൽ ഭക്തർ ഉണ്ടാവുക തന്നെ ചെയ്തില്ലേ. അഥവാ സ്വയം ഭക്തനാണെങ്കിൽ മായ പിന്നെ ആരുടെ ഭക്തയാകും. അപ്പോൾ മാസ്റ്റർ ഭഗവാനാകുമോ അതോ ഭക്തനാകുമോ. ഇതിനുള്ള സഹജ മാർഗ്ഗം കേൾപ്പിച്ചു -മനന ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കൂ. മനസ്സിലായോ.

ബംഗാൾ ബീഹാർ സോണുകൾക്ക് അലങ്കരിക്കുവാൻ അറിയാം, ഏതുപോലെ ദേവികളെ വളരെയധികം അലങ്കരിക്കുന്നുവോ, തന്റെ ജഡചിത്രങ്ങളെ അലങ്കരിക്കുവാൻ അറിയാമല്ലോ അല്ലേ. അതുപോലെ സ്വയത്തെ അലങ്കരിക്കുക. ഈ സോണിന്റെയും വിശേഷതയാണ് ബാബക്ക് അതി പ്രിയരാണ്. അങ്ങനെയുള്ള കുട്ടികൾ ധാരാളമുണ്ട് അവർ ആരാണ്? ദരിദ്രരാണ് നിഷ്കളങ്കരുടെ നാമന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവരുമാണ്, ഇരുകൂട്ടരും ബാബക്ക് അതി പ്രിയരാണ് അതിനോൽ നോക്കൂ എത്ര വലിയ ഗ്രൂപ്പാണ്. ഇത് ഈ സോണിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്. ഈ സോണിൽ വ്യത്യസ്തമായ എത്ര പ്രദേശങ്ങളുണ്ട്. ആസാമുണ്ടെങ്കിൽ നേപ്പാളുമുണ്ട്, വൈവിധ്യമാർന്ന പുഷ്പങ്ങളായി. സേവനവും വിസ്താരത്തിലേക്കു പോകുന്നുണ്ട്. സാകാരശരീരത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്തതും ഇവിടെ നിന്നുമാണ്. അപ്പോൾ സ്ഥാനത്തിനു വിശേഷതയുണ്ട്. ഗവൺമെന്റിനു ഏതെങ്കിലും സ്ഥാനത്തു നിന്നും മൂല്യമുള്ള ഒരു വസ്തു ലഭിച്ചാൽ ആ സ്ഥാനത്തിനു മഹത്വം കൈവരുന്നു. ആ സ്ഥലം പ്രശസ്തമാകുന്നു. ചരിത്രത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു. അതുപോലെ ഈ സ്ഥാനത്തിനു ബാബയുടെ ഹിസ്റ്ററിയിൽ വിശേഷ സ്ഥാനമുണ്ട്. മുന്നോട്ടു പോകുമ്പോൾ ഈ സ്ഥാനത്തിന്റെ മഹത്വം വിശ്വത്തിൽ മഹത്വപൂർണ്ണമായി തീരും. ഡൽഹിക്കു സ്വന്തം വിശേഷത ഉള്ളതു പോലെ ബോംബെക്കുമുണ്ട്. ഈ സ്ഥാനത്തിന്റെ മഹത്വവും വളരെ വലുതാണ്. മുന്നോട്ടു പോകുന്നോറും ഈ സ്ഥാനത്തെ വിശേഷ ഭൂമി എന്ന രീതിയിൽ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെയുള്ള വിശേഷ ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവർ വിശേഷ ആത്മാക്കളാണ്. ഭൂമിയോടൊപ്പം നിങ്ങളുടെ ഭാഗ്യവും വർണ്ണിക്കപ്പെടും. ശരി.

സദാ ശക്തിശാലി സ്വരൂപത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന മായയാകുന്ന ശത്രുവിനെ പോലും തന്റെ ഭക്തയാക്കി മാറ്റുന്ന, സദാ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട സ്ഥിതിയിൽ കഴിയുന്ന, വശീകരണ മന്ത്രത്തിലൂടെ മായയെ വശത്താക്കുന്ന, സദാ ല്സ്മൃതിയിലൂടെ സമർത്ഥരായിരിക്കുന്ന സർവ്വശക്തിമാൻ ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്ദാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

പാർട്ടികളുമായി കൂടിക്കാഴ്ച:

1. ഓരോ സങ്കല്പവും കർമ്മവും ബാപ് സമാൻ ആക്കുന്നതിലൂടെ -നിരന്തര സഹജയോഗിയുടെ സ്റ്റേജിന്റെ അനുഭവം:-സംഗമയുഗത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠ സ്ഥാനമാണ് ബാബയുടെ ഹൃദയസിംഹാസനം, ആരാണോ ഈ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നത് അവർ വിശ്വ സിംഹാസനത്തിന്റെ അധികാരിയായി മാറുന്നു മാത്രമല്ല

ഏതുപോലെ ബാബ പരമപൂജ്യനാണോ അതുപോലെ കുട്ടികളും പൂജ്യരായി തീരുന്നു കാരണം ഹൃദയത്തിൽ അവരാണ് കയറുക ആരാണോ സമാനമായി തീരുന്നത്. അപ്പോൾ ബാപ് സമാൻ ഫോളോ ഫാദർ ചെയ്യുന്ന ആത്മാക്കൾ അല്ലെ -അങ്ങനെ അനുഭവപ്പെടാറുണ്ടോ എന്താണോ ബാബയുടെ സ്മൃതി അതാണ് കുട്ടികളുടെ സ്മൃതി എന്ന്, എന്താണോ ബാബയുടെ ഗുണം അതാണ് കുട്ടികളുടെ ഗുണമെന്ന്, എന്താണോ ബാബയുടെ കർത്തവ്യം അതാണ് കുട്ടികളുടെ കർത്തവ്യമെന്ന്. ഇതിനെയാണ് പറയുക ഫോളോ ഫാദർ. ഏതൊരു സങ്കല്പത്തിലും കർമ്മത്തിലും ആദ്യം പരിശോധിക്കു ബാപ് സമാനാണോ എന്ന്, അഥവാ ബാപ് സമാൻ ആണെങ്കിൽ സഹജയോഗിയുടെ സ്റ്റേജിന്റെ അനുഭവമുണ്ടാകും. പരിശ്രമം അനുഭവപ്പെടില്ല. ഏതൊരു പരിതസ്ഥിതിയിലും ബാബയെ മുന്നിൽ കൊണ്ടു വരുന്നതിലൂടെ, സ്വസ്ഥിതിയുടെ ആധാരത്തിൽ അത് പരിവർത്തനപ്പെടും. ദേശത്തിന്റെ പരിതസ്ഥിതി എത്ര തന്നെ മോശമാണെങ്കിലും നിങ്ങൾ സദാ കമലപൂഷ്പ സമാനം ബാബയുടെ ഛത്രാശായയിൽ വേറിട്ടും പ്രിയപ്പെട്ടുമിരിക്കുക. സദാ ഛത്രാശായയിൽ ആണല്ലോ അല്ലേ? ബാബ സേവാധാരിയായി വരുന്നു, ഛത്രാശായയുടെ രൂപത്തിൽ സദാ കുട്ടികളുടെ സേവനം ചെയ്യുന്നു. ബാബയെ ഓർമ്മിച്ചു. കൂടെയുള്ള അനുഭവം ലഭിച്ചു, അതേ സമയം ഒരു ദേഹധാരിയുടെ കൂട്ട് ലഭിക്കണമെങ്കിൽ സമയം എടുക്കും. എന്നാൽ ബാബ സെക്കന്ററിൽ ഹാജരാകുന്നു -അപ്പോൾ ദൂരെ കഴിഞ്ഞുകൊണ്ടും സദാ സമീപ ആത്മാവാണെന്ന് അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? ആർക്ക് എത്രമാത്രം സ്നേഹമുണ്ടോ അത്രയും സമീപത്തായിരിക്കും -നിങ്ങൾ എത്ര സമീപത്താണ്? ഇപ്പോഴും സമീപത്താണെങ്കിൽ -മൂന്നു സ്ഥാനങ്ങളുടെയും സമീപത്തല്ലേ. എവിടെല്ലാം ബ്രാഹ്മണ കുട്ടികളുടെ പാദം പതിയുന്നുവോ അവിടെ ഏതെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും ആത്മാക്കൾ ഉണ്ടായിരിക്കും അതുകൊണ്ടാണ് അവിടെ പോകേണ്ടി വന്നത്. ആരാണോ ബാബയുടെ ഓർമ്മയിൽ കഴിയുന്നത്, ഓർമ്മയിൽ കഴിയുന്ന കുട്ടികൾക്ക് സദാ ബാബ റെസ്പോണ്ട് നൽകുന്നുമുണ്ട്, സദാ നൽകിക്കൊണ്ടുമിരിക്കും കാരണം ഓർമ്മയിലൂടെയാണ് അനുഭവങ്ങളുടെ അധികാരം പ്രാപ്തമാകുന്നത്. പ്രഭാഷണം മാത്രമല്ല സേവനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം, അനുഭവത്തിലൂടെയും മറ്റുള്ളവരെ പ്രഭാവിതമാക്കുവാൻ സാധിക്കും, അനുഭവത്തിന്റെ ടോപ്പിക് ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആകർഷിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. സേവനം തീർച്ചയായും ചെയ്യണം അതെങ്ങനെയാവാലും ശരി. എല്ലാ വിഷയത്തിലും മാർക്ക് മേടിക്കണം, ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ കുറഞ്ഞു പോയാൽ പോലും പാസ് വിത്ത് ഓണറാവുക സാധ്യമല്ല, അതുകൊണ്ട് എല്ലാ വിഷയങ്ങളും കവർ ചെയ്യൂ.

2. മുഴുവൻ കല്പത്തിൽ സംഗമയുഗമാണ് വസന്തകാലം:-സദാ വസന്തത്തിനു സമാനം വിടർന്ന പൂഷ്പമാണെന്നും സുഗന്ധമുള്ള ആത്മീയ റോസാപൂവാണെന്നും സ്വയത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? വസന്ത കാലം വരുമ്പോൾ എല്ലാ പൂഷ്പങ്ങളിലും നിറം വർദ്ധിക്കുന്നു, വിടർന്നു നിൽക്കുന്നു, സുന്ദര പൂഷ്പങ്ങളായി തോന്നുന്നു, സംഗമയുഗം മുഴുവൻ കല്പത്തിനുള്ളിൽ വസന്ത കാലമാണ്, അതിൽ ഓരോ ആത്മാ രൂപിയായ പൂഷ്പം വിടർന്നു നിൽക്കുന്നു. അപ്രകാരം സ്വയത്തെ സദാ വിടർന്നു നിൽക്കുന്ന അതായത് സദാ ആത്മീയ ഓർമ്മയിൽ കഴിയുന്ന റോസാ പൂഷ്പമെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? അതോ ഇടയ്ക്ക് പൂവിൽ നിന്നും മുളളായി മാറുന്നുണ്ടോ? ആദ്യം അടഞ്ഞിരിക്കുന്ന മൊട്ടായിരിക്കും പിന്നീട് വിടരുമ്പോഴാണ് പൂവെന്നു പറയുന്നത്. അപ്പോൾ സദാ വിടർന്നിരിക്കുകയാണോ അതോ ഇടയ്ക്ക് മൊട്ടായി മാറാറുണ്ടോ? സദാ വിടർന്നിരിക്കുന്ന പൂഷ്പം ദൂരെ നിന്നു തന്നെ എല്ലാവരെയും ആകർഷിക്കുന്നു. അത്രയും ആത്മീയതയുണ്ടോ? ആരു തന്നെ സമ്പർക്കത്തിൽ വന്നാലും അവരെ ഈ ആത്മീയ സുഗന്ധം ആകർഷിക്കണം -വിടർന്ന പൂഷ്പങ്ങളാണ് ഒരാൾക്ക് സമ്മാനിക്കുക. ബാപ്ദാദയിലും വിടർന്ന പൂഷ്പങ്ങളാണ് ബലിയാടുക. സത്യമായ ഭക്തർ ഒരിക്കലും ദേവതകൾക്കു മേൽ ചീഞ്ഞ പൂഷ്പങ്ങൾ അർപ്പിക്കില്ല, നല്ല വിടർന്ന പൂഷ്പങ്ങളാണ് ദേവതകൾക്ക് സമ്മാനിക്കുക. അപ്പോൾ ബാബയിൽ അർപ്പിക്കുവാൻ യോഗ്യമായ വിടർന്ന ആത്മീയ റോസാ പൂഷ്പമാണോ. സദാ ഈ ഓർമ്മയുണ്ടോ ഏതു തോട്ടക്കാരുടെ തോട്ടത്തിലെ പൂഷ്പമാണെന്ന്. നേരിട്ട് ബാബ പൂക്കൾക്ക് തന്റെ സ്നേഹമാകുന്ന ജലം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, അപ്പോൾ എത്ര ഭാഗ്യശാലികളാണ്.

ബാപ്ദാദ സദാ ഓരോ കുട്ടിയെയും കണ്ട് എന്താണ് ചിന്തിക്കുന്നത്? ഓരോ കുട്ടിയും വിശ്വത്തിന്റെ അധികാരിയാകണം, പരിധിയുള്ളതിന്റെയല്ല, സ്റ്റേറ്റിന്റെ അല്ല, വിശ്വത്തിന്റെ. ആർ വിശ്വത്തിന്റെ അധികാരിയാകും? ആരാണോ വിശ്വ മംഗളകാരിയാകുന്നത്. അപ്പോൾ നിങ്ങളെല്ലാവരും ആരാണ്, വിശ്വരാജ്യം ഭരിക്കുന്നവരാണോ അതോ സ്റ്റേറ്റ് ഭരിക്കുന്നവരാണോ? വിശ്വരാജ്യം ഭരിക്കുന്നവർ സദാ പരിധിയില്ലാത്ത സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കും. സംബന്ധം, സംസ്കാരം, സ്വഭാവം എല്ലാം പരിധിയില്ലാത്തതായിരിക്കും, പരിധിയുള്ളതായിരിക്കില്ല. പരിധിയില്ലാത്ത പ്രവർത്തിയിലാണോ പരിധിയുള്ളതിലാണോ കൂടുതൽ സമയം ചിലവഴിക്കുന്നത്? ആകേണ്ടത് പരിധിയില്ലാത്ത അധികാരി, സമയം ചിലവഴിക്കുന്നതോ പരിധിയുള്ളതിലും -അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ എന്തു സംഭവിക്കും? പരിധിയില്ലാത്ത അധികാരിയാകുന്നവർ തീർച്ചയായും പരിധിയില്ലാത്ത സേവനത്തിൽ മുഴുകും. പരിധി നിമിത്തമാത്രം, മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയും പരിധിയില്ലാത്ത സേവനത്തിലായിരിക്കും. പരിധിയില്ലാത്തതിലേക്കു പോയി സേവനം ചെയ്യൂ.

സേവനത്തിൽ പുതിയ വഴിതിരിവുകൾ കൊണ്ടു വരു. വളരെ കാലമായി മനസ്സിലുള്ള പ്ലാനുകൾ പ്രാക്ടീക്കലാക്കൂ. ഈ വർഷത്തേക്കുള്ള പ്ലാനുണ്ടാക്കൂ -ഇത്രയും സെന്ററുകൾ തുറക്കുമെന്ന്. കൈകൾ താനേ ഉണ്ടായിക്കൊള്ളൂ. അങ്ങോട്ടുള്ള കൈകൾ തയ്യാറാക്കൂ -ഓംശാന്തി.

വരദാനം- ശുദ്ധ സങ്കത്തിന്റെ വൃതത്തിലൂടെ ചിന്തകളെ പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്ന ഹൃദയ സിംഹാസനധാരിയായി ഭവിക്കൂ!

ബാപ്തദായുടെ ഹൃദയം അത്രയും പവിത്രമാണ്, അതിൽ സദാ പവിത്ര ആത്മാക്കൾക്കു മാത്രമേ ഇരിക്കുവാൻ സാധിക്കൂ. സങ്കല്പത്തിൽ പോലും അപവിത്രതയോ മര്യാദയില്ലായ്മയോ വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവർ ഹൃദയസിംഹാസനത്തിലിരിക്കുന്നതിനു പകരം ഇറങ്ങുന്ന കലയിലേക്കു വരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആദ്യം ശുദ്ധ സങ്കല്പത്തിന്റെ വൃതമെടുത്ത് തന്റെ ചിന്തകളെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തൂ. ചിന്ത പരിവർത്തനപ്പെടുമ്പോൾ ഭാവി ജീവിത രൂപിയാകുന്ന സൃഷ്ടി തന്നെ മാറി പോകുന്നു. ശുദ്ധ സങ്കല്പം അഥവാ ദൃഢ സങ്കല്പത്തിന്റെ വൃതത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷഫലമാണ് സദാകാലത്തേക്കുള്ള ബാപ്തദായുടെ ഹൃദയ സിംഹാസനം.

സ്ലോഗൻ:- എവിടെ സർവ്വശക്തികൾ കൂടെയുണ്ടോ അവിടെ നിർവ്വിഹ്ന സഫലത ഉണ്ടായിരിക്കും.